

CHUYỆN VƯỜN DẦU

(Diễn ý Luca. 22, 39-44)

Thanh Lâm

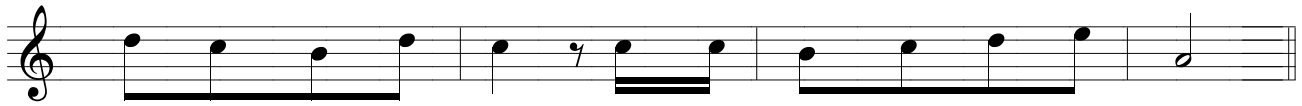
1. Nơi vườn Dầu ngàn năm xa trước, mồ hôi
Chuyện vườn Dầu ngàn năm ghi khắc, là chén
3. Chuyện vườn Dầu dạy con phó thác, dù ngày

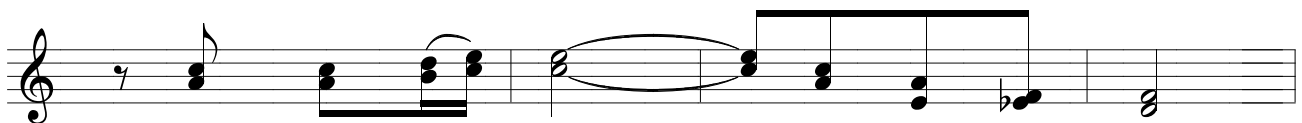
1. máu nhỏ trong đêm trường, Ngài thốn thức ngược trông lên trời: Ab-
đấng uống thay nhân loại, là tình khúc hát cho muôn đời - Tiếng
3. nắng hay đêm ảo huyền, dù hạnh phúc đắng cay trong đời, mãi

1. ba, lạy Cha! Vì rằng nếu có thể, Cha ơi, nguyện hãy
yêu tuyệt đối. Ngài đã gánh mang tội nhân gian, từ thập
3. luôn thành tín. Về ngàn lối gieo niềm tin yêu, từng ngày

1. cất chén này khỏi Con. Nhưng xin trọn vâng theo ý Người.
giá máu hồng chứa chan Ôn cứu độ trào dâng ngút ngàn.
3. hát vang lời Phúc Âm. Cho muôn người nhận biết Chúa Trời.

Vườn Dầu nối kết ân tình địa đàng

Và từ Thập Giá, ơn cứu độ chứa chan. Khúc thiên tình

ca Chúa yêu nhân loại hải hà, ngàn năm mãi không phai nhòa.

D.C. al Fine